

[Forsvarsministeren.]

siger, at der ikke kan være Tale om, at det socialdemokratiske Parti stiller sig afvisende overfor Forsvarstanken, eller at det vil træde i Skranken for Fred for enhver Pris.

Jeg tror, som sagt, ikke, at al tdette har stor Betydning for det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, men det kunde maaske have det for andre, som hidindtil har lyttet efter, hvad det ærede Medlem har anført paa dette Omraade. Det ærede Medlem kan altsaa ikke hos en eneste af dem, jeg her har nævnt, faa Tilslutning til sine Betragtninger, og man skulde dog tro, at disse store socialdemokratiske Førere — mange af dem har jo Verdensnavn — kunde faa adskillige, i alt Fald menige, Socialdemokrater til at tænke sig en lille Smule om.

Men hvad er nu Forklaringen paa den Forskel, der er mellem det Standpunkt, man er naaet til i de andre smaa neutrale Lande, og det, man er naaet til herhjemme? Det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen løftede en Flig af Forhænge, da han sagde, at vi aldeles ikke skal tage Hensyn til den europæiske Situation. Skal der være nogen Mening i en saadan Udtalelse, og er den virkelig alvorligt ment, skulde det efter min Mening føre til, at man fra socialdemokratisk Side satte en kraftig Agitation i Gang for saa hurtigt som muligt at blive udmeldt af Folkenes Forbund, for hvis vi ikke vil deltage i dets Forhandlinger og stille os paa lige Fod og være solidariske med alle de andre smaa Nationer, der ligesom vi er Medlemmer af denne Forening, saa er det hele jo ingen Verdens Ting værd. Men det ærede Medlems Betragtning er altsaa, at vi ligesom Strudsen skal stikke Hovedet i Busken. Jeg vil dog her gerne henvise det ærede Medlem til forskellige smaa Folk, der netop under de sidste voldsomme Brydninger i Europa ikke alene har bevaret, men øget deres Frihed, ligesom det ærede Medlem ogsaa skulde tænke paa en hel Del Folk, der nu er frie og selvstændige Nationer, men som tidligere nationalt var under Trællekaar. Vor Anskuelse er den, at vi overalt, hvor det er muligt, maa være med til at tale den almindelige Nedrustnings Sag, men *Solidariteten maa ikke brydes*, idet en fuldstændig Isolering kunde faa farlige Følger for Danmark.

Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen dvælede saa i længere Tid ved de Oplysninger, Udvalget sidste Aar havde faaet. Der er ikke nogen Grund til at udtale

nogen Forbavelse over disse Oplysninger, for de var slet ikke nye paa det Tidspunkt, de blev fremsat. Jeg for mit Vedkommende har ikke lagt Skjul paa, at visse Konti var for lavt ansat i 1922, og særlig har jeg fremført, at Flaadens Nybygningskonto var alt for lavt ansat. Men det samme var jo Tilfældet for det radikale Forslags Vedkommende! Dette siger jeg henvendt til det ærede Medlem Hr. P. Munch, for han stiller sig jo i Positur, naar han taler om den Sag, og siger: det vidste jeg Besked om. Ja, men vidste det ærede Medlem ogsaa Besked om, at den paagældende Konto i det ærede Medlems eget Forslag var alt for lavt ansat? Jeg skal gøre opmærksom paa, at Flaaden efter det ærede Medlems, det radikale Venstres Forslag i Militærkommissionen skulde bestaa af 6 Vagt- og Inspektionsskibe paa tilsammen 12 000 Tons og 24 Torpedo- og Undervandsbaade paa 4 000 Tons, 2 Mineskibe paa 1 000 Tons og Skibe til særlige Øjemed til 2 500 Tons, i alt en Tonnage af 19 500 Tons. Nybygningskontoen blev i det radikale Forslag fastsat til 750 000 Kr. Jeg har anmodet Embedsmændene i Ministeriet om at foretage en ganske objektiv Beregning over, hvor meget for lavt dette Beløb var ansat, og de er kommet til det Resultat, at Beløbet i Stedet for 750 000 Kr. skulde have været 2,4 Mill. Kr. Jeg synes, det ærede Medlem har godt af at blive konfronteret med disse Tal, naar han stiller sig op her som Revser overfor os, fordi ogsaa vor Nybygningskonto har vist sig at være for lavt ansat. Naar der kunde udstedes en Erklæring, og det skete jo, hvori man altsaa mente, at 2,4 Mill. Kr. for Flaadens Bygningskonto vilde slaa til, er det jo, fordi Embedsmændene derovre — hvad der maaske var forkert, de saa maaske for optimistisk paa det — regnede med et større Prisfald baade paa Materiale og Produktionsomkostninger, end Tilfældet blev. Der er ogsaa givet mere ud til Flyvevæsenet, for selv om man ikke kan sige, at dette var i sin Vorden, saa var det jo ikke store Beløb, der den Gang blev anvendt dertil, og det er efterhaanden blevet et ikke saa ringe Beløb af Nybygningskontoen, der anvendes til Indkøb af Flyvemaskiner, nemlig 600 000—700 000 Kr. af de 2,4 Mill. Kr. paa Marineministeriets Budget. Endelig har de vel ogsaa regnet med — hvad der er en Fejl af dem, naar man kender Politikerne og de politiske Forhold —, at der kunde komme en Tid, hvor der var Mulighed for, at denne Bevilling kunde forøges noget. Det er efter min Mening en Fejl, for